

תת"ע 290/01/14 - מדינת ישראל נגד נמרוד חורש

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 290-01-14 מדינת ישראל נ' חורש

08 מאי 2014

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
נמרוד חורש

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שולץ

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס, לפיה ביום 14.12.12 נהג ברכב ובהיותו עובר דרך התנהג באופן אשר קיפח זכותו של אחר להשתמש בדרך, בכך שעקף טור רכבים מימין בנתיב ימינה, ופנה שמאלה, בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

הנאשם ביקש להישפט ובית המשפט שמע הראיות.

בסיום שמיעת הראיות, ציין הנאשם כי שילם את סכום הקנס אשר לצד עבירה זו, כך שלמעשה הודה בביצוע העבירה.

למעלה מן הצורך, אציין כי אף לגופו של עניין מצאתי כי הנאשם אשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

עדויות הצדדים

מטעם התביעה העידו:

המתנדב, **סויסה אלברט (עת/1)**. אשר ערך והגיש את הודעת תשלום הקנס **(ת/1)**.

העד העיד כי עמד סטטי מחוץ לניידת המשטרה בכביש 57, בצומת השרון, הבחין ברכב הנאשם כאשר בסמוך לרמזור הצומת, סוטה מנתיב הנסיעה הימני, אל נתיב הנסיעה השמאלי, וממשיך בנסיעה ישר לכביש 57 למזרח. העד הוסיף וציין כי בכך עקף הנאשם טור רכבים שעמדו וחיכו בצומת ברמזור. עוד ציין העד כי שמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם ותנאי הראות היו טובים.

ציפורה שחר (עת/2), ערכה והגישה מזכר **(ת/2)**. העדה העידה כי הבחינה ברכב הנאשם מבצע את העבירה תוך שהוא עוקף מכוניות כאשר סטה מנתיב הנסיעה הימני לשמאלי בסמוך לרמזור.

הנאשם אשר בחר להעיד, העיד כי יצא מתחנת הדלק בגינות הדר, נסע בנתיב הנסיעה הימני מרחק שאיננו יודע לאמוד במטרים, כאשר כוונתו היתה להשתלב בנסיעה בנתיב השמאלי לכיוון כביש 6.

לטענתו, השתלבותו בנתיב השמאלי לא היוותה הפרעה לתנועה מפני שהכביש היה ריק ולא היתה תנועת רכבים במקום. הנאשם העיד כי השתלב בנתיב הנסיעה השמאלי, שלא בסמוך לצומת, מבלי להפריע או להטריד איש.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, שקלתי את הראיות ועיינתי במסמכים שהובאו בפניי, שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסות לו בכתב האישום.

שני עדי התביעה פרטו במסמכים שהוגשו, את העבירה בצורה מדויקת, ציינו כי הבחינו ברכב הנאשם נוסע בנתיב הימני ועוקף טור רכבים ובכך קיפח זכותם של אחרים בדרך.

העדים ציינו כי שמרו על קשר עין רצוף עם הנאשם עד לרגע עצירתו.

בהתאם להודעת תשלום הקנס **(ת/1)**, העבירה בוצעה ביום שישי בשבוע בשעה 11:30. הנני מעדיפה גרסת עדי התביעה לפיה היה עומס תנועה בכביש בשעה זו ואינני מקבלת טענתו של הנאשם כי היה בודד בכביש.

הנאשם סתר דבריו, כאשר מחד טען הן במועד המענה לכתב האישום והן בעדותו בבית המשפט, כי היה בודד בכביש (עמוד 4 לפרוטוקול שורות 12 - 13) ומאידך טען בחקירתו הנגדית כי תנועת הרכבים לא היתה עמוסה והיו עוד 7 רכבים בכביש (עמוד 4 לפרוטוקול שורה 15).

מנגד טענה עת/2 ועדותה לא נסתרה כי היה עומס תנועה בכביש באותה העת:

"ש. האם הייתה כזו תנועה? אני טוען שלא הייתה תנועה בכלל.

ת. אני אומרת שבשעה 11:30 שעמדנו בצומת הייתה תנועה. אנו עומדים שם כל יום שישי במשך מספר שנים כי לאכוף את העבירה של קיפוח זכות. היה עומס תנועה בניגוד למה שאתה אומר. אנו שני אנשים שאם אנו לא רואים את העבירה בברור אנו לא רשמים את הדוח. זה שני אנשים שרואים בברור את העבירה.אני אומרת את מה שאני ראיתי" (עמוד 3 לפרוטוקול שורות 10 - 11).

הנאשם אף סתר עצמו כאשר ב"דברי הנהג" שבת/1 צוין על ידי עת/1 כי הנאשם אמר: "ידעתי שאת מחכה לי ... טעיתי בדרך והתכוונתי לנסוע לכפר סבא".

מנגד העיד בבית המשפט: "לא עשיתי את זה בסמוך לצומת. נסעתי קצת. לא טעיתי. לא נבהלתי..."(עמוד 4 לפרוטוקול שורה 7).

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, גרסתם האמינה של עדי התביעה, הסתירות בעדותו של הנאשם, אין בליבי ספק כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, והנני מרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ד, 08/05/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה לפיה, קיפח זכותו של אחר להשתמש בדרך, בכך שעקף טור רכבים מימין בנתיב ימינה, ופנה שמאלה, בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

לא אחת נפסק כי משויתר הנאשם על זכותו לשלם את הקנס המקורי ובחר לנהל משפטו ומשהורשע בדין, אין

עמוד 3

ביהמ"ש כבול בגזה"ד לעונש הקנס המקורי.

זאת ועוד, משנוהל המשפט, נחשף בפני בית משפט עברו התעבורתי המכביד של הנאשם הכולל עבירות חמורות, דבר שלא היה מתרחש אילו בחר לשלם את הקנס המקורי.

לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 700 ₪ או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

היה והנאשם ימציא אישור כי שולם הקנס, יקוזז הסכום מהסכום שנפסק.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים

וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ד, 08/05/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

הוקלדעלידיסיגלקדוש